

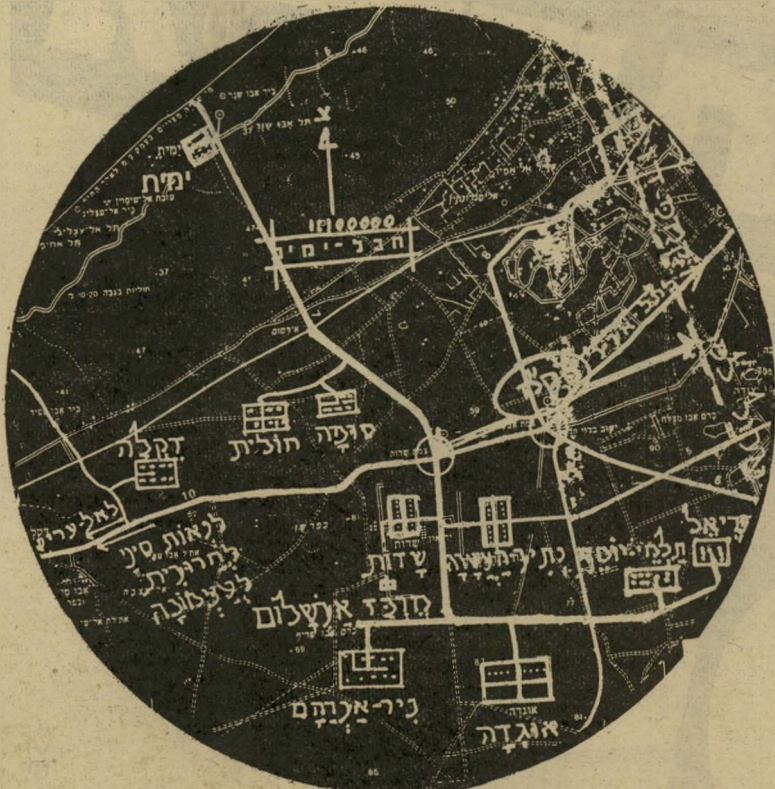
פיתחת רפיח היא חבית של חומר נפץ. בידי הממשלה

נמצא פתיל ההשהייה שאורכו חמישה חודשים - עד אפריל 1982.

הרב ישראל אריאל, ממנהיגי המתנגדים לפינוי מזהיר:

„שום מחיר לא יהיה יקר מדי. לנו אין קו אדום!“

למדת למדנו ימית

מפה מתוך חוברת הסברה של אנשי גוש-אמונים
חבית של חומר נפץ

מילחמת-אחים, שבה אורחים יורים בחיי לים ולהיפך, תהיה אסון לאומי. אנחנו רוצים להבטיח שהפינוי יהיה מסודר ככל האפשר, ולא מקובלים עלי אוחם אנשים שמבקשים למנוע את הפינוי בכל מחיר. המפתח למאורעות הוא במידה רבה בידי הממשלה. רגב אומר: „היתה לי שיחה אישית עם כגין, אני לא מאמין שהוא רוצה במילחמת-אחים. אני מקווה שהכנסתו של ארליך למשאומתן, תורו אותו צריך לזכור שאנחנו נמצאים פה הרבה אחרי המועד שבו היה צריך לגמור את המשאומתן הזה. אנשים יכלו כבר להתחיל להסדר במקומות החדשים. אבל אם באפריל 1982 נגיע למצב, שבו לאנשים לא יהיה עדיין לאן ללכת, אף-אחד לא יוכל לקחת אחריות על מה שיקרה. נגיע לעימות, וזה אסור שיקרה.“

„הדבר הובהר לראשי-הממשלה ולשרים, אבל ללא הועיל. המשאומתן מצידם נערך בצורה רשלנית. אני לא יודע אם משהו רצה להביא להסלפת השלטון, או למילחמת-אחים. שמעתי שמועות מהסוג הזה, אני לא יודע. היום אנחנו עדיין מקווים הבעיה של הממשלה תתחיל ביום שבו אנחנו, ועדה-ישובים, נפסיק לפעול.“

רגב מייצג ללא ספק את רובם הגדול של המתיישבים החקלאיים שבפיתחה. אבי נועם מרגלית הוא חבר הוועד של בעלי העסקים בימית, המייצג 110 מבין 350 המישפחות המתגוררות בימית. גם הוא השתתף בקרב על ג'הירק, ודעתו דומה לזו של רגב:

„עד להצבעה בכנסת עשינו הכל בצורה לגיטימית, כדי למנוע את החלטת הפינוי. מרגע שהממשלה והכנסת החליטו נגדנו ירדנו מהעניין. עם ישראל החליט שהוא מוכן לקחת את הסיכון? אנחנו מקבלים. כאשר באו אנשי גוש-אמונים וביקשו מאיתנו לשתף פעולה, ארמנו להם: נבחרנו לייצג את בעלי-העסקים, ולא להיכנס לעניינים פוליטיים. אני רוצה להתפנות מפה בשקט.“

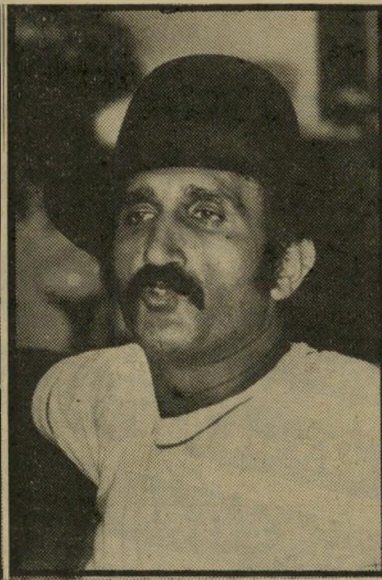
מתוני המדיניות של המערך הם שהחליטו על הקמת המשבים וזו עיירה ימית. פיתחת-רפיח נועדה לשמש

מושבינק נקר משדות ורב רחז מעצמונה
שלום מול שלימות הארץ

שבה מתגוררים המתנחלים החדשים. יצחק רגב, בעל הזקן האדמוני, עומד בראש ועדה-ישובי-חבל-ימית, ומוכר כדוברם. רגב הוא איש נאות-סיני, והיה חירות, שאינו מסתיר את התנגדותו לפינוי חבל ימית, אך מלא חששות מפני מה שעלול להתרחש אם לא יהיה פינוי מסודר. רגב אומר:

„הפיתחה היום היא חבית של חומר-נפץ, ואנחנו צריכים להיות זהירים מאוד. כל זמן שאפשר לעשות משהו באופן לגיטימי כדי לעצור את הנסיגה — אני בעד. אך לאור הדינאמיקה שאנחנו כבר מכירים, צריך להיזהר שלא נגיע למילחמת-אחים. הזקן בפינוי הוא עצום, מלחינה ערכית, פוליטית ומוסרית, אבל

לעצירת-הנסיגה-בסיני, שהמשאומתן לא יסתיים עד ליום הפינוי. יש שמועות מתמידות על התנחלות חד-שה, באתר לא ידוע, שמתכננים אנשי גוש-אמונים. בשדות עדיין כועסים על הפתק שנתלה על לוח המודעות שבמושב, ושבזו התבקשו שלא לנסוע ביום הכיפורים. בימית מתנהל קרב מתמיד בין אנשי גוש-אמונים ובין הוועד-למניעת-השתלטות-וכפייה-בימית, שאחד מחבריו מפגין מדי יום ליד ביתו של הח"כ חיים דרוקמן. במשאומתן על הפיצוים מתנהל קרב-התשה הנמשך כבר יותר משנתיים, בין נציגי המתיישבים ובין נציגי הממשלה. המתחלפים בזה אחר זה, ובינתיים החליט משרד-השיכון לסגור את המוטל בימית, אך לא לנתק את המים וההשמל מן הדירות

ת קופת הרתיחה הקצרה שאחרי רצח אנוור אל-סאדאת כבר חלפה. התיקות הגדולות והחששות הכבדים נגזרו בבית-הקפה אירופה הקטנה, שבמרכזו ימית, מוצבת מכונית מישחק אלקטרונית. חיילים המשרתים בסביבה מיירטים חלי ליות בחיצים ציבעוניים, וילדים צובאים על המכוונה ומתבוננים. סביב השולחנות יושבים ההורים, נושא השיחות הוא אחד: ההתפתחויות האחרונות במשאומתן על הפיצוים.

מעט למטה משם, בפאסאוו המקורה, נמצא בית-הקפה של אבינועם מרגלית, המכוונה פרלמנט. שם מתכנסים אנשי ועד-בעלי-העסקים לפני הישיבה המזומנת להם בכניין המועצה, גם שם דנים בפיצוים, אך גם בעלילותיו של הח"כ חיים דרוקמן, המשתתף בכל יום במסיבה אחי רת. ביום הרביעי: מסיבת חתונה בשיבת-ההסדר, שהיא גם מסיבת ראש-חודש מרי חשוון. ביום החמישי: מסיבת חנוכה-הבית של הרב דרוקמן עצמו, ובאותה הזדמנות — טקס שבע ברכות לזוג הצעיר. לכבוד לילה-השבת מתכננים כמה מתושבי ימית לערוך לדרוקמן מסיבה נוספת: קומוץ המוני ליד ביתו החדש.

בשעה שמתכנסים בעלי-העסקים בימית בכניין המועצה, מתקיימת התכנסות אחי רת, במרחק של עשרים דקות נסיעה משם, בכנייני המינהל האזורי במושב דיקלה. ועדי-שובי-חבל-ימית, המונהג על-ידי איש נאות-סיני, יצחק רגב, מתכנס אף הוא. שם מוסר שאול סלע, איש מושב שדות, דו"ח על פגישתו האחרונה עם מאיר בן מאיר, המנהל בשם הממשלה את המשא-ומתן על הפיצוים לתושבי החבל.

כחבל ימית יש היום לא יותר מ-3500 תושבים. ברובם הגדול הם „יושבים על המיוודות“. מיעוט קטן מכין את הר באריקות לקראת יום הפינוי, באפריל 1982. לכולם ברור שאם יסתיים המשא-ומתן על הפיצוים לפני יום הפינוי, תהיה ההתנגדות לפינוי נחלת מעטים. אך אם לא יסתיים בזמן — צפויה התפוצצות גדולה בחבל ימית. המפתח נמצא בידי הממשלה.

„רוצים פינוי מסודר“

ה משברים צצים ועולים במהירות, כמו השמועות. השמועה האחרונה אומרת, שהעברת ניהול המשאומתן על